

Fattige i farvandet?

Blog: Hvis fattige ikke kan bo på Strandvejen, så skal de heller ikke bo i andre boliger, blot fordi de er ledige. Det giver stadig mindre plads til almindelig fornuft for ikke at sige næstekærlighed.

Henrik Christoffersen – om Gå-væk-fattig som tidens løsning

Læs flere indlæg på jp.dk/blogs

Direktion og bestyrelse kryber i flyverskjul

Frank H. Eskesen
Lindeneborgvej 34, Kongerslev

Erhvervsleder – et job for tøsedrenge? Det er et spørgsmål, der virkelig trænger sig på, når man har været vidne til OW Bunkers undergang. Hvor tit har man ikke set erhvervsledere i pressen og foran rullende kameraer med slet skjult stolthed berette om alle fortræffighederne, når det går godt. Ofte afsluttende med en generøs "tak" til dygtige medarbejdere – en generøsitet, vedkommende dermed også forventede fra bestyrelsens side i form af et mindre hop i løn og bonus. Når det så går mindre godt for virksomheden: på med "bedemandsansigtet", og lange forklaringer om udefrakommende forhold, men at man trods dette er nogenlunde tilfreds efter omstændighederne.

Det er så ikke altid, at den sidende bestyrelse er "nogenlunde tilfreds", og man derfor enes med lederen/direktøren om at skilles (længere nede i hierarkiet kaldes det underligt nok en fyring).

For god ordens skyld enes man som regel om en mægtig fratrædelsesbonus betalt af aktionærerne og en gensidig aftale om ikke at tale om forløbet ved fratrædelsen. Dermed bliver ingen pæne jakkesæt bemudset eller risikerer at blive udstillet grundet evt. faktuelle fejl-

tagelser. Det ville jo også kræve lidt hår på brystet at stå til ansvar for sine handlinger.

Går det så helt galt, som med OW Bunker, kryber bestyrelse og direktion i flyverskjul. Ikke én har så meget mod, at man tør stå frem og forklare sig – og da slet ikke indrømme, at der er fejlet.

Han var et mandfolk

Engang hed det sig, at store lønninger begrundedes med, at man havde et stort ledelsesansvar. I dag er det vel sådan, at store milliongager gør, at man bedre kan løbe fra sit ansvar og skjule sig under et tæppe af advokater, og dermed kan tillade sig sige: »Ingen kommentarer«.

For en del år siden blev en japansk erhvervsleder latterliggjort, fordi han på tv grædende undskyldte at have kørt sit firma ud på fallittens rand. Han var faktisk et mandfolk, der turde stå frem og sige, at han havde svigtet, og undskyldte over for medarbejdere og investorer.

Mange mente, han var en svag, tudende tøsedreng, men hvad er så bestyrelsen og direktionen i OW Bunker? Jeg er heldigvis hverken socialist eller ejer af aktier i OW Bunker – blot meget forarget over, at nogle i toppen af dansk erhvervsliv er så bange for at stå til ansvar, at de decideret gemmer sig.

Logikken falmer i Naser Khaders opfordring

Arild Ejning
Søengen 6, Allerød

I JP 7/11 opfordrer Naser Khader Danmark til at støtte fredsprocessen ved som Sverige at anerkende Abbas' Palæstina som stat.

For det handler om at fremskynde processen om den uundgåelige tostatsløsning, som bedst gavner alle involverede parter, og hverken om at være for eller imod Israel eller Palæstina.

Allerede her falmer logikken i Khaders opfordring, idet omkring tre af fire israelere ifølge de daglige rapporter fra Israel anser en palæstinensisk stat som en øget trussel mod Israels overlevelse. Khader har altså glemt at spørge den ene af de to involverede parter. Tilbage er der så kun palæstinenserne, der kunne have gavn af en statsdannelse, og det kan der muligvis også sættes spørgsmålstejn ved, afhængig af hvilke betingelsesfaktorer staten oprettes på.

Israelleres mistillid til idéen har sin rod i den manglende logik i Khaders påstand om, at en palæstinensisk stat er fredsskabende. Igen burde han lytte til israelerne, før han udtaler sig på deres vegne. Obama-administrationens synspunkter burde ligeledes bedømmes med israelske øjne og ikke andres, idet israelerne er de eneste, hvis totale overlevelse står på spil.

Bedre end mange burde Khader vide, at en palæstinensisk stat uanset dens leder vil være en del af den islamiske verden, som overalt styres af islams lære.

Et paradisk efterliv

Abbas er muslim i et muslimsk samfund, hvilket borger for, at han vil følge den islamiske vej, som den er beskrevet i Koranen, og som man der kan erfare, må muslimer aldrig acceptere tabet af tidligere islamisk erobret område.

De palæstinensiske flygtninges stiltiende samtykke til den skæbne, som deres muslimske brødre og søstre i den øvrige islamiske verden har tildelt dem, skyldes udelukkende deres fælles religiøse forståelse af de i Koranen beskrevne islamiske forpligtelser for muslimer og deres tro på, at deres valg i sidste ende vil være medhjælpende til, at Israel igen vil blive islamisk. En muslim satser sit jordiske liv i håbet om et paradisk efterliv, og det er i det lys, at man skal se flygtningene udholde en ynkelig, håbløs tilværelse. Jo mere håbløst jordeliv til fordel for islam, jo større er håbet om et efterliv i Paradis.

Islam har i 1.400 år været lige så uforanderlig som Koranen. Hvad får Khader til at tro, at der vil opstå noget så selvmodsiggende som afislamiserede muslimer?

»Vi befinder os i en periode med klimaforbedringer. Det bør vi være glade for. Men et opgør med klimaløgnen er absolut nødvendigt.« Arkivfoto: Thomas Borberg

En politisk forbandelse gennemsyrrer klimadebatten

STEEN STEENSEN
historiker og forfatter
Lejrevej 24, 1., Brønshøj

Der er gået politik i klimaet. Menneskeskabt klima vel at mærke. Man må sige, at opfindelsen af menneskeskabt klima har været en succes for miljøbevægelsen, journalister og politikere. Men næppe vil den holde ret længe. Den virker noget slidt.

Men lige nu er klimafrygten fremme. Danmarks Radio gejler dagligt stemningen op. Det sker altid, når FN afleverer en rapport om klimatilstanden og i særlig grad under de store klimakonferencer. Det skal alt sammen stå slemt til. Lad det være sagt med det samme. Menneskeskabt klima er et politisk fænomen, der er blevet til i intellektuelle kredse. Det begyndte i USA.

FN tog affære

I 1970 kunne man læse i tidsskriftet Newsweek, at en ny istid var i sigte. Det blev fulgt op af økologen Kenneth Watt. Verdens gennemsnitlige temperatur ville falde 11 grader inden år 2000, hævdede han. Washington Post hoppe på vognen i 1971: »I de næste 50 år vil det fine støv, som mennesker udleder i atmosfæren ved at brænde fossile brændstoffer, afskærme så meget af solens lys, at Jordens gennemsnitstemperaturer kan falde med seks grader. Fortsatte udledningen over ti år, kan det være nok til at starte en istid«.

Lad det være sagt med det samme. Menneskeskabt klima er et politisk fænomen, der er blevet til i intellektuelle kredse.

Alligevel blev panikken for en ny istid overtrumfet af panikken for en varm fremtid.

FN tog affære. Året er 1988. En række år deromkring var nemlig kendetegnet ved høje temperaturer i USA. Nu lød budskabet sådan: Den globale opvarmning er menneskeskabt. Denne påstand greb øjeblikkelig om sig i boglige miljøer, og den er stadigvæk kørende.

Kapitalismens udledning

IPCC er utroværdig. Alt for mange levestofsforskere får adgang til FN-panelet. Klimaforskeren Michael Mann er en af dem. Sammen med to andre forskere fik han optaget et indlæg i det respekterede magasin Nature. Det blev påstået, at klimaet på den nordlige halvkugle havde været konstant fra år 1000 til begyndelsen af 1900-tallet. Derefter steg temperaturen drastisk. Grafisk kom figuren til at ligne en ishockeystav. Den fik snart betegnelsen Climategate. Værre var det, at Michael Mann-gruppen øvede stor indflydelse på IPCC.

Men hvordan kunne den drabelige temperaturstigning finde sted? Michael Mann og konsorter gav den ikke overraskende for-

klaring, at temperaturstigningen skyldtes kapitalismens drabelige udledning af CO₂. Der skulle altså ikke før 1900-tallet have forekommet klimaforandringer.

I 2009 blev det engelske universitet East Anglia udsat for en intens kritik. En anonym hacker offentliggjorde flere tusinde mails og andre dokumenter i en periode over 13 år. De åbenbarede mails afslørede, at en sammentømret gruppe af britiske og amerikanske forskere i årevis havde udfoldet en verdensomspændende alarm om global opvarmning. Denne gruppe understøttede Michael Manns ishockeystav. Afsløringen skabte naturligvis et kraftigt røre, ja, nærmest chok i videnskabelige kredse.

Klimaforskerne ved East Anglia ville heller ikke frigive deres egne informationer. De nægtede kort sagt at lade andre klimaforskere få adgang til deres data eller computermodeller. Instituttet for klima skal i nogle tilfælde have mørkelagt manipulerede bevismomenter, navnlig i forbindelse med hockeygrafene. Her er der unægtelig tale om videnskabelig uredelighed.

Heldet er med os

En politisk forbandelse gennemsyrrer klimadebatten. Glem ikke, at medlemslandenes politikere og embedsmænd også taler med om klimarapporternes udformning. Klimaforandringer er naturens orden. Klimatisk set er heldet med os. Vi befinder os i en periode med klimaforbedringer. Det bør vi være glade for. Men et opgør med klimaløgnen er absolut nødvendigt.